

казаха хайдуцитѣ отъ 1913 година, които забиха ножъ въ гърба на българския народъ, нападнатъ отъ своитѣ съюзници, на които даде не само боева слава, а и всичко, което се смѣташе отъ вѣкове негово собствено . . . Много скоро дойде възмездieto. Интересно ще бжде какъ ще посрѣщнатъ тия известия съглашенцитѣ.

7 септември. Прегледаха драсканицитѣ и сининитѣ. Лѣкаритѣ могатъ да ме пуснатъ да се върна въ частъта си. Нѣма опасностъ отъ инфекция. Само на лѣвата ръка надъ лакъта една по-голѣма раничка наболява, обаче и тя следъ нѣколко дни ще заздравѣе.

— Голѣмо щастие сте имали — бѣбри единъ отъ лѣкаритѣ и се взира въ изпосталѣлото ми като на новозаветенъ постникъ тѣло.

— Това е втори пжтъ да бжда зариванъ отъ нещастно пукналъ се снарядъ . . . На третия пжтъ изглежда, че нѣма да се отърва живъ.

— Еднажъ стомна за вода, дваждъ, на третия пжтъ се разбива . . . Но какви по интересни работи ставатъ тукъ на фронта . . . Когото Богъ е белязалъ да излѣзе здравъ и читавъ въ най-опаснитѣ примечдия да премине ще остане непожтнатъ — каза лѣкарътъ съ пълно приобщение къмъ сждбата и божеството.

Следъ обѣдъ е. Сбогувамъ се и отивамъ въ щаба. Всички работятъ трѣскаво. Окопната война на новитѣ позиции се подготвя, обаче липсватъ укрепителни материали а и войскитѣ сж малко. Сведенията, които идватъ за неприятеля, озадачаватъ командването. Не само, че сж струпали голѣмо количество войски и материали, но се говори, че ще почне обща офанзива по цѣлия фронтъ за да се помогне на нещастнитѣ ромъни. Съобщаватъ, че и Силистра е паднала въ ръцетѣ на първа софийска дивизия. Боеветѣ, водени тая сутринъ при Чамурлии, западно отъ Добричъ, завършили сжщо съ успѣхъ за нашето оржжие. Конната дивизия съ небивалъ и неотбелязанъ въ историята на войнитѣ устремъ се явила въ флангъ и тилъ на ромъно-рускитѣ части и ги пропиляла, както ястребитѣ пропиляватъ пилцитѣ.

Азъ не знаяхъ, че и руситѣ сж се солидаризирали съ ромънитѣ и че тѣхнитѣ тежки дивизии и конни пол-